

Ми!

Добра школа та,
яка більш нагадує
сім'ю, ніж школу.

К. Ушинський

ВИДАННЯ ДРОГОВИЦЬКОЇ СПЕЦІАЛІЗОВАНОЇ ШКОЛИ І-ІІІ СТУПЕНІВ № 2

Виходить з 24 травня 1997 року

№ 32 – лютий 2010 р.

Слово редактора

Дорогі читачі газети «МИ!», ось уже й наступив новий 2010 рік. Позаду зимові свята, підведено підсумки роботи за I півріччя. Через карантин та ряд інших об'єктивних і суб'єктивних причин ми не змогли зустрітися з вами на сторінках улюбленої газети у I семестрі. А цікавого в житті школи за цей період було чимало. То ж у цьому номері ми спробуємо згадати важливі події, якими жила школа з вересня по січень. Принагідно, повідомляємо, що наступний номер плануємо випустити вже у березні, тому нагадуємо, що на другому поверсі школи чекає ваших дописів поштова скринька газети «МИ!». Подавайте сюди свої роздуми про життя школи, власні вірші, оповідання, різні цікавинки. Якщо вони будуть належної мистецької якості, міститимуть оригінальні ідеї, ми обов'язково надрукуємо їх на сторінках газети.

Цікавого Вам читання...

P.S. Так склалося, що цей номер шкільного часопису ви одержите після другого туру президентських виборів. Коли газету підписували до друку, результатів голосування ще ніхто не знав. «МИ!» - видання не політичне, тому в передвиборну боротьбу не втручалось. Але все ж відреагуємо на політичний момент наступним анекдотом.

Казки

- Бабусю! А правда, що всі казки розпочинаються словами: «Жили-були собі дід та баба»?
- Ні, внуку. Справжні казки розпочинаються словами: «Якщо ви проголосуете за мене на виборах...»

Переможці II туру олімпіад з іноземних мов

Місце	Прізвище, ім'я учня	Клас	Вчитель
Німецька мова			
I	Захарія Оксана	11-Б	Джура Г. І.
	Стецько Марта	10-Б	Джура Г. І.
	Савчак Неля	9-А	Дячок Г. О.
	Семеген Андріан	8-Б	Дячок Г. О.
II	Кізіма Марта	11-Б	Джура Г. І.
	Урдей Наталія	11-В	Капіца Т. І.
	Хомин Ірина	9-Б	Дяків О. М.
	Ільницька Анна-Марія	9-Б	Капіца Т. І.
	Касперська Мар'яна	10-Б	Джура Г. І.
	Владика Ігор	10-Б	Джура Г. І.
Миджин Марта	8-В	Дяків О. М.	
III	Бащук Уляна	11-Б	Михайлишин Ю. С.
	Новікова Вікторія	11-Б	Михайлишин Ю. С.
	Михаць Уляна	11-Б	Михайлишин Ю. С.
	Кінах Ірина	10-Б	Джура Г. І.
	Роговик Марта	10-Б	Капіца Т. І.
	Рахель Ольга	10-Б	Капіца Т. І.
	Гоцій Олег	9-А	Дяків О. М.
	Домбровський Мар'ян	9-Б	Дяків О. М.
	Процикевич Ірина	8-А	Єршова І. Г.
	Гулянович Юлія	8-А	Єршова І. Г.
Паньків Мирон	8-Б	Дячок Г. О.	
Англійська мова			
III	Шрамко Роман	8-В	Дика І. П.

НЕЗАБУТНІ ДНІ У ПОЛЬЩІ

У вересні цього року учні та вчителі Дроговицької спеціалізованої школи І-ІІІ ступенів № 2 на чолі із начальником відділу освіти виконавчих органів Дроговицької міської ради п.Петром Сушком та начальником відділу сім'ї та молоді п.Лесею Пашко мали змогу знову поїхати до Польщі. Серед учасників делегації нашої школи були директор Панькевич Л.І., учителі Кіліян О.І., Гулянович С.Т., Ільчишин У.Ю., Карпін Й.М. та учні Гордєєва С., Кушнір Х., Процикевич І., Ворончак Д., Прусська С., Спариняк К., Турчик В., Крись В., Пильо І., Кучинська А.

(продовження на 2 стор.)

НЕЗАБУТНІ ДНІ У ПОЛЬЦІ

Тиждень, який ми провели у Польщі, пролетів, як одна мить. Кожного дня цікаві екскурсії, прогулянки, уроки, фестини... Містечко Хожув зачарувало нас красою величезного парку, грандіозним стадіоном, прекрасним планетарієм, охайними вуличками, привітністю господарів та, звичайно, школою, у якій ми зупинилися. Вона носить ім'я Станіслава Гадина, засновника польського народного ансамблю «Шльонск». Приміщення школи – велике, просторе, затишне і сучасне. Тут і найновіші комп'ютерні кабінети, і кімната відпочинку, і їдальня з різноманітним меню.

Ми також мали можливість відвідати мерію Хожува, побувати на концерті ансамблю «Шльонск». Та найбільше захоплення викликала поїздка до Кракова. Власне тут ми гордилися, що є дрогобичанами, адже побували в університеті, де вчився, а пізніше викладав наш земляк Юрій Котермак. А коли пройшлися вулицями та площами

Кракова, то були вражені надзвичайною схожістю цього древнього міста із нашим Львовом.

А скільки ще було цікавих зустрічей, нових знайомств, різноманітних конкурсів... Ми, зокрема, мали змогу показати свої знання у II орфографічному конкурсі, у якому брали участь учні шкіл, що носять ім'я Станіслава Гадина, а також гості з України. У написанні диктанту українською мовою перемогу здобула авторка цих рядків, за що отримала приз і грамоту.

Ця неповторна поїздка, я вважаю, залишиться у нашій пам'яті назавжди, а тепер ми чекатимемо на зустріч із польськими друзями уже в Дрогобичі.

Процикевич Ірина, 8-А клас

ОСЬ І ПРИЇХАЛИ!

ДЕСЯТИРИННУ ОСВІТУ МОЖУТЬ ПОВЕРНУТИ ВЖЕ НЕЗАБАРОМ!

У Києві проведено «круглий стіл» на тему «Проблема випуску 2012 року» з участю представників уряду, Міносвіти та громадських діячів. Прозвучала думка про доцільність... повернення до 10- або 11-річного навчання у школі.

У чому ж проблема, яка нас чекає за кілька років? На це та інші питання відповідають перший заступник міністра освіти Олександр Гребельник і член-кореспондент Академії педагогічних наук, директор авторської школи Микола Гузик.

М.Гузик:

– Прості розрахунки показують, що через три роки під час вступної кампанії почнеться справжній хаос. Адже 2012 року в школах не буде жодного випускника, а це означає, що потенційними абітурієнтами стануть випускники попередніх років або ж середніх спеціальних навчальних закладів. Вищі навчальні заклади можуть недобрати студентів на перший курс!

О.Гребельник:

– Ситуація не катастрофічна. За нашими підрахунками, навіть за такої ситуації 2012 року в Україні набереться 150 – 160 тисяч абітурієнтів. Це число складатиметься з випускників минулих років, таких близько 30%, тобто 120 тисяч осіб, випускників професійно-технічних закладів (15 – 20 тисяч осіб), а також випускників рівня молодших спеціалістів (15 – 20 тисяч осіб). Планується, що державне замовлення становитиме 115 тисяч. Можливо, буде недобір на навчання на комерційній основі, так що для приватних навчальних закладів це може стати проблемою.

– Та чи буде в такій ситуації здорова конкуренція?

М.Гузик:

– Її не може бути! Адже у 2011 році передбачається чи не найменша кількість випускників в історії незалежності України – 235 тисяч учнів. Тоді як минулого навчального року їх було 384 тисячі, і всі казали, що це велика кількість.

Подумайте, якщо ці діти вступатимуть і 2011, і 2012 року, то до університетів братимуть не найкращих, а укліно проситимуть усіх і кожного, щоб тільки укомплектувати групу студентів. Зате 2013 школи випустять 427 тисяч учнів. І тут уже буде надзвичайно жорстока конкуренція. Хіба це можна назвати рівним доступом до вищої освіти: одні чесно виборюють це право, а іншим на голову падає манна небесна?

– Але чи не позначаться такі чисельні перепади на освітніх процесах?

О.Гребельник:

– У нас є час і можливість регулювати ці процеси. Нині розглядаємо можливість, аби частина випуску 2013 року закінчила навчання екстерном. А найобдарованіші могли пройти дострокову державну атестацію. Шодо викладачів вищих навчальних закладів, які матимуть 2012 року менше навантаження, то вони могли б за цей час пройти стажування для підвищення кваліфікації із збереженням заробітної плати.

Я розумію напругу в суспільстві, пов'язану з реформацією школи. Проте причини для паніки немає. Вступна кампанія не буде зірвана.

– Як ви вважаєте, чи готові були українські школи перейти на 12-річне навчання?

М.Гузик:

– Не готові. Як педагог-практик бачу, що немає ні наукової, ні матеріальної бази.

Програму, власне кажучи, штучно розтягнуто на більшу кількість років. Не вистачає кваліфікованих педагогів. Не думаю, що економічна криза сприятиме поліпшенню ситуації.

Ми не замислюємося, що хтось із дівчат у 12 класі піде у декретну відпустку, юнаки одразу з-за парти потраплять до лав української армії. Так що повернення до 11-ти чи навіть 10-річної форми навчання видається мені слушним. Принаймні у теперішній ситуації.

Мал. О. КОХАНА (тема Л. Телятнікова)

— Спочатку виправ двійку, а потім поговоримо про весілля...

ДЕ НАЙКРАЩЕ ВДОСКОНАЛЮВАТИ ЗНАННЯ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ? ЗВИЧАЙНО Ж, У НІМЕЧЧИНІ

У цьому ще раз пересвідчилися учителі німецької мови нашої школи, які минулої осені знову побували у цій країні. Своїми враженнями ми попросили їх поділитися з читачами газети «МИ!» Надаємо їм слово.

Оксана Мар'янівна Дяків

Нещодавно я мала можливість побувати на мовних курсах у Німеччині. Точніше, у Дюссельдорфі - місті на річці Рейн, батьківщині великого письменника Генріха Гейне. Дюссельдорф - центр мистецтва та моди. У мистецькій академії, яка відома у цілому світі, навчалися Герхард Ріхтер, Йорг Імендорф та багато інших визначних особистостей. Пульс міста особливо можна відчути у старій частині, де, до речі, знаходиться аж 260 кафе. А найвідомішим об'єктом міста є телевізійна вежа висотою 240 метрів. На висоті 200 метрів тут знаходиться ресторан, який обертається навколо осі.

Але в Німеччину ми приїхали не розважатися, а навчатися. Метою курсів було повному відкрити для себе цю країну та вдосконалити знання німецької мови. Навчання

проходили в університеті імені Генріха Гейне. Тут зібралися педагоги з багатьох країн: Сербії, Македонії, Грузії, Румунії, Вірменії, Китаю, Індії, Росії, України. На заняттях нам запропонували сучасні форми навчання. Ми працювали індивідуально, в парах чи групах,

вдосконалюючи мовні навички, знайомлячись із культурою країни.

Значне враження справили на мене екскурсії у Кельн та Бонн. У Кельні ми відвідали найбільший у світі собор, який є візитною карткою міста (довжина собору -145 м., ширина - 86 м.). Собор вміщує 4000 відвідувачів. У місті Бонн ми оглянули ратушу, університет та побували у будинку, де народився Бетховен.

А це я вперше побачила справжній карнавал. Усі його учасники збираються біля ратуші та веселяться (співають, танцюють). Це означає, що вони своїми діями мусять розбудити «Hoppedifz» (казкового героя), який повинен з'явитися на балконі ратуші та привітати всіх з початком карнавалу.

Надзвичайно важко було прощатися з новими друзями та омріяною Німеччиною.

Юлія Степанівна Михайлишин

«Хто подорожує, той має про що розповідати», - так каже прислів'я. Бо кожна подорож - це нові враження, нові знайомства, новий досвід. Особливо, коли їдеш до іншої країни. Якщо ж мета твоєї подорожі - Німеччина, то вчитель німецької мови про усі свої враження від цієї країни передає в коротенькій статті просто неможливо.

Кожна подорож має свою мету. В моєму випадку це було щоденне відвідування уроків в одній із німецьких гімназій, ознайомлення з системою навчання та освіти в німецьких школах, встановлення професійних та особистих контактів, знайомство з культурою і традиціями країни, яка тебе приймала, та можливість репрезентувати свою державу.

Мене взяла на проживан-

ня гостинна німецька сім'я у м. Мюльгаузені (земля Тюрінгія). Забігаючи наперед, скажу, що під кінець мого 20-денного перебування ми сприймали один одного, як рідних людей, з якими дуже важко розлучатися. І німецьких школярів Кете-Кольвіц - гімназії селища Ленгенфельд Унтерм Штайн через деякий час після знайомства я теж почала любити, як своїх українських.

Німецькі колеги-вчителі (тепер уже друзі) старалися всіляко допомогти, ділилися досвідом,

запрошували на уроки, а після уроків - в гості у свої сім'ї. Знайомили зі своїми рідними, друзями, організували різноманітні екскурсії. Часто гімназисти на уроках чи на перерві ставили мені запитання:

- Що Вам найбільше сподобалось у Німеччині?

Я, не задумуючись, відповідала:

- Ваші люди! Доброзичливі,

ввічливі, небайдужі, готові вислухати і обов'язково допомогти. Люди, які добре знають і добре роблять свою справу.

Такими є німці, або, принаймні, такими були ті, які оточували мене протягом 20-ти днів мого візиту до Німеччини. А оскільки цю країну я відвідала уже втретє, можу сказати: «На добрих людей у Німеччині мені щастило завжди!»

НІМЕЦЬКИЙ МОВНИЙ ДИПЛОМ (DSD - B2-C1) У НАШІЙ ШКОЛІ

До недавнього часу майже усі розмови та переживання більшої частини 11-Б та 11-В класів були до-вкола екзамену з німецької мови, а саме DSD-іспиту. Як відомо, першу (письмову) частину іспиту, учні склали 2 грудня 2009 року, а 13 січня 2010 року проходила його усна частина. Усього цьому передувало інтенсивне навчання та ретельна підготовка. Неоціненою була допомога наших німецьких колега пана К.М.Евердінга та пана Франка Штеффена. Поруч із ними весь цей час співпрацювали також наші вчителі німецької мови: Михайлишин Ю.С., Капіца Т.І., Джура Г.І., Дяків О.М.

Чому ж так важливо для наших випускників отримати цей диплом? Як переваги він дає? Чи потрібно платити за навчання? Ці та інші питання цікавлять учнів та батьків.

Німецький мовний диплом (DSD) – це диплом, що видається школярам за кордоном конференцією Міністерства освіти ФРН із 1972 р. Підставою для цього є відвідування однієї з акредитованих DSD-шкіл і приймання мовного іспиту. У всьому світі цей іспит у 40 країнах щороку здають більш ніж 12000 школярів. В Україні – це щорічно понад 200 школярів.. Німецький мовний диплом, отриманий в Україні, підтверджує, що його власник має знання на рівні B2-C1 відповідно до європейської оцінки знань мови. Варто за-

Фото Ісання Єршової

значити, що рівень C1 є п'ятим із шести можливих ступенів володіння іноземною мовою. У кого є диплом DSD-C1, тому не потрібно складати ніяких мовних іспитів, щоб навчатися у ВУЗах Німеччини. Отже, цей диплом

дозволяє зберегти час і гроші.

Яка плата за DSD-C1? Тут необхідні зусилля, старання, терпляча робота, моральна підтримка з боку батьків, іноді піт і сльози. Але в жодному випадку не гроші. Підготовка до іспиту і сам іспит – безкоштовні.

DSD – заняття проходять в особливих, відібраних для цього школах. Основні передумови для успішної здачі іспиту – солідні знання німецької мови. Але це ще не все. На заняттях школярі вчатьсь методам розуміння та передачі змісту тексту, особливостям письмової та усної аргументації та дискусії, також вмінню впевнено почувати себе в різних комунікативних ситуаціях. Важливо також навчитися самостійно збирати інформацію на задану тему та виступати з рефератами, а також вникати в реальну культуру, суспільства і політики німецькомовних країн і порівнювати цей досвід із ситуацією у власній країні. Погодьтеся, що це надзвичайно важливі чинники, котрі відповідають сучасним реаліям життя та вимогам, які ставить перед нами суспільство. Крім того, ці навички допоможуть школярам у майбутньому стати повноправними членами суспільства та інтегруватися у професійне життя як у нашій країні, так і за кордоном.

Галина Джура,
вчитель німецької мови.

НЕ ВСТИГАЄШ ПРОЧИТАТИ ТВОРИ, ЩО ВХОДЯТЬ ДО ШКІЛЬНОЇ ПРОГРАМИ?

ТОДІ ВЧИСЯ ЧИТАТИ... ПО ВЕРТИКАЛІ

За допомогою спеціальної техніки можна навчитися читати із швидкістю 700 слів за хвилину.

Існує кілька простих правил швидкого читання, і їх неважно засвоїти. Як стверджує Олена Ткаченко, тренер-консультант Центру особистого розвитку, головне – це тренування.

Не читайте вголос

Якщо ти хочеш поліпшити вимову і дикцію, то читання вголос тобі допоможе. Але якщо просто читаєш якусь книгу, то воно тільки заважатиме. «Адже наша думка рухається набагато швидше, ніж очі, а тим більше язик, – каже Олена Ткаченко. – Однак промовляти слова можна не тільки вголос, а й у «голови», що теж заважає швидкості читання. Цієї звички слід позбутися. Спробуй читати і в той самий час робити

якісь рухи руками: малюй пальцем кола на столі чи відбивай якийсь ритм».

Не відволікайся!

Якщо ти читаєш, а твої думки далеко, то для того, щоб зрозуміти текст, будеш знову і знову повертатися до прочитаного. Будь-яка затримка чи повернення – це втрата часу. Вчися читати уважно, так ти не тільки поліпшиш швидкість, а й краще запам'ятаєш прочитане.

«Візьми будь-який текст і закрив його праву половину аркушем паперу, – рекомендує Олена. – Читай тільки те, що відкрите для очей. Дочитавши сторінку до кінця, ти здивуєшся, що... все зрозумів. Є ще один спосіб: намагайся зрозуміти перше і останнє слово в кожному реченні. Читаючи їх, ти мимоволі вловлюватимеш слова, які є всередині речення.»

Розширюй кут зору

Коли людина читає, очі рухаються стрибкоподібно. «Тексти ми бачимо лише в той момент, коли очі зупиняються, – говорить Олена. – чим менше ти зупинятимешся, тим швидше читатимеш. Але для цього потрібно розширити кут зору. Зробити це нескладно: візьми вірш із короткими рядками. Вибери точку десь посередині і намагайся, не рухаючи очима, побачити всі слова у рядку. Коли навчишся одразу охоплювати поглядом вірші, переходи до прози».

Читання по вертикалі

А ця техніка для тих, хто хоче читати із швидкістю 700-800 слів за хвилину. «У кожному тексті є багато неважливої інформації, тож твоє завдання – навчитися знаходити головне, – радить наша співрозмовниця. – Для цього перед тим, як сісти чи-

тати, з'ясуй для себе, що саме ти хочеш дізнатися. Переглядаючи текст зверху вниз, фіксуєш найважливіші фрази».

До речі, для найкращого ефекту намагайся виділити не більше як 15 секунд на одну сторінку. Дочитавши до кінця, зупинися й обдумай прочитане, з часом потреба в зупинках зникне.

За матеріалами газети
«Експрес»

ВЛІЦ-ІНТЕРВ'Ю З УЧИТЕЛЕМ ІЗ ФРН, КАНДИДАТОМ ФІЛОСОФСЬКИХ НАУК ДОКТОРОМ ФРАНКОМ ШТЕФФЕНОМ, СПЕЦІАЛІСТОМ ІЗ ВИКЛАДАННЯ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ

Фото Ісани Єридові

- Пане Штеффен, чому Ви обрали професію вчителя? Чи це завжди було Вашою мрією?

- Власне кажучи, я завжди хотів бути викладачем в університеті. А вчителем я став уже за кордоном, коли почав викладати німецьку мову учням.

- Чому саме Україна? Ви самі вирішили працювати у нашій країні?

- У мене був вибір серед трьох країн: Україна, Чеська Республіка та Болгарія. У Чеській Республіці та в Болгарії спеціалісти з німецької мови користуються великим попитом. Але Україна знаходиться недалеко від Німеччини. До того ж додому я їду через Польщу, і це теж дуже добре, оскільки там у мене є багато друзів, яких я можу відвідати.

- Що Ви думаєте про нашу школу? Чи варто було б щось покращити?

- Школа сучасна, технічно обладнана і чиста. Що мені особисто не подобається, то це домінування рожевого кольору. Рожеві гардини виглядають абсурдно. Від цього коридори виглядають, як у дитячому садочку, а не як у школі.

- Чи вдалася робота із учнями DSD-групи. Чи були труднощі? Які саме?

- Робота вдалася дуже добре. Учні старанні. Не всі, звичайно, та все ж... Були і деякі проблеми. Результати самостійної роботи не завжди виявлялися достатньо високими.

- Чи існує різниця між нашими та німецькими учнями? Якщо так, то яка?

- Так, різниця є. Німецькі школярі обов'язково знайдуть відповідь, навіть, якщо вони взагалі нічого не знають. Вони завжди зможуть вирішити проблему. На противагу їм українські школярі здебільшого мовчать.

- Які поради Ви дали б нашим учителям німецької мови? Що вони могли б покращити у своїй роботі?

- Вони самі знають найкраще, що їм потрібно покращити. Я вважаю, що необхідно набагато раніше заохочува-

ти учнів до самостійної роботи, вже у молодших класах. Учні повинні більше працювати самостійно, а у колективі – лише дискутувати.

- Чи вважаєте Ви, що для наших учнів справді важливо вивчати німецьку мову? Чому саме?

- Звісно, що так! Англійська мова не є сьогодні чимось надзвичайним. Необхідно знати щось додатково, що відрізняло б тебе від інших людей. Крім того, німецька мова для України означає контакт із світом, свого роду місток до Європи.

- Ви багато разів чули українську мову, децо вже вивчили самі. Як Ви вважаєте, яку мову вивчати важче: німецьку чи українську?

- Обидві мови дуже різняться між собою. Німцям так само важко вивчити українську мову, як українцям вивчити німецьку.

- Що Ви порадили б нашим учням щодо вивчення німецької мови?

- Розмовляти, розмовляти і ще раз розмовляти!

Інтерв'ю підготували та провели Марта Кізіма та Оксана Кобилицька (11-В клас)

НАША ГОСТЯ З НІМЕЧЧИНИ КАТЕРІНА ДЕЛЛОС

Цього року наша школа вітає у своїх стінах нову студентку з Німеччини – Катеріну Деллос. Катеріна перебуває у нас для співпраці з учнями, які поглиблено вивчають німецьку мову, а приїхала вона в Україну завдяки програмі «kulturweit». Згідно неї 200 студентів з Німеччини роз'їхалися по всьому світі і працюють, як і Катеріна, у різних школах, знайомлячи світ з німецькою мовою, культурою і традиціями Німеччини. 19-ти річна Катеріна народилася в північно-західній частині Німеччини в містечку Текленбург, населення якого складає лише 10.000 жителів. З розповідей Катеріни ми дізналися, що це містечко з традиційними маленькими будиночками, шістьма школами є дуже мальовничим. А найбільш відоме воно своїм амфітеатром, де влітку відбуваються вистави і найрізноманітніші концерти. Дівчина задоволена своїм чудовим містечком, де вона проживає із своїми батьками, шістнадцятирічною сестрою і тринадцятирічним братом. Сама Катеріна є дуже активною, любить подорожувати, насолоджувати-

ся природою, вивчати нові міста і знайомитися з цікавими людьми. Вона вже побувала в Кисві, Одесі, Львові, Харкові, Івано-Франківську і Чернівцях. У вільний час із задоволенням грає на фортепіано, любить насичені кольори – синій, червоний і голубий. Катеріна є вегетаріанкою і не вживає ні м'яса, ні риби. Вона надає перевагу стравам з макаронних виробів. До вподоби дівчині і наша кухня, а саме борщі і вареники.

Катеріна Деллос співпрацює з учнями, які були задіяні в складанні екзамену на німецький мовний диплом, що дало великі можливості нашим дітям в опануванні іноземною мовою. До речі, вона й сама із задоволенням пізнає нашу мову, вивчаючи правила і нові слова. За кілька тижнів Катеріна поїде з Дрогобича, але впевнені, що за будь-якої нової можливості знову завітає до нас, адже ми щиро полюбимо цю дівчину. Сподіваємося, що наші симпатії взаємні.

Людмила Олексин,
вчитель німецької мови

У Німеччині навчатися добре, але в Україні краще

Два попередні роки учень 8-Б класу нашої школи **Андріан Семенен** за сімейними обставинами жив і навчався в Німеччині. Андріанів класний керівник **Наталія Романів** взяла у хлопця цікаве інтерв'ю про його враження від перебування у Німеччині. Пропонуємо і вам познайомитися із змістом цієї розмови.

- Що ж, Андріане, вітаю з поверненням до рідного міста, до рідної школи, до рідного класу.

- Дякую.

- Чи важко було тобі навчатися в німецькомовній школі та гімназії?

- Не скажу, що легко, але й неважко, тому що я знав німецьку мову.

- Навпевно, знайдеться багато людей, як дорослих так і дітей, які мріють хоча б раз побувати за кордоном. У нас у школі поглиблено вивчається німецька мова, тому відвідати саме Німеччину є мрією багатьох. Тобі пощастило проживати у цій країні декілька років. Розкажи, будь ласка, де саме ти жив, де навчався. Чим відрізняється навчання в Німеччині від навчання в Україні. Про це, я думаю, буде цікаво дізнатися читачам газети «МИ!»

- Вперше я проживав у Німеччині десять років тому. І в перший клас пішов саме у німецьку школу. Пам'ятаю, як я протривав тій школі. Міцно тримався за руку мами, щоб мене силоміць не забрали в клас. А згодом, з другого і до половини п'ятого класу, навчався в Україні, у своїй рідній другій школі. Пригадую, коли знову виїжджав з України, мені було дуже сумно на душі.

Взагалі, якщо дивитися на Україну очима людини, яка декілька років провела за її межами, то видно, що в останні роки тут багато змінюється на краще: будинки стали більш чепурними, чистими, озеленено подвір'я. Але якщо брати матеріальну сторону, то нам ще потрібно дуже багато працювати.

У Німеччині я проживав у місті Бохумі, що у північно-західній частині країни. Це колишній район вугільних копалин – Рурський вугільний басейн. Вугілля сьогодні тут немає, і всі копалині закриті. Залишилась одна копальня-музей. Ми з татом відвідували цей музей – було дуже цікаво.

З половини п'ятого навчального року я навчався в німецькій загальній школі, а з шостого класу перейшов у гімназію. Спочатку було важко адаптуватися, потрібно було багато працювати над німецькою мовою. Працював

і вчився із словником. У гімназії долучилася латинь, яку також треба було вчити напам'ять (її я не дуже любив). Також в гімназії великого значення надавалося вивченню англійської мови. А от такі предмети як, скажімо, математика і фізика у Німеччині викладаються гірше, ніж в Україні. Програма менш насичена. Там над однією темою працюють два-три уроки. Ось, наприклад, з алгебри ми за весь урок могли розв'язати два-три приклади. А рішення однієї задачі могло затягнутися на два уроки. В Україні навчання набагато інтенсивніше.

І ще я зауважив, що вчителі в Німеччині менше переймаються результатами учнів. Вони спокійно ставлять ту оцінку, яку школяр заслужив, і не будуть піднімати бал лише за те, що в учня з інших предметів вищі оцінки. А в нас буває, що вчителі жаліють учня і піднімають оцінку авансом.

- До речі, яка система оцінювання діє у Німеччині?

- Там запроваджена шестибальна система оцінювання, а найкращим балом є «один».

- Скільки учнів було у твоєму класі?

- У нашому класі навчалось 28 учнів. Всі сидять за столами по одному. На уроках ніхто не перешіптується, не сміється. Проводиться опитування учнів, виставляються оцінки, задаються домашні завдання.

- Невже поведінка німецьких учнів така ідеальна?

- Звичайно, бувало по-різному. Деколи на уроках учні дозволяли собі пошуміти. Але коли хтось себе неправильно повів, він мусив переписувати п'ять сторінок правил або прибирати клас чи подвір'я. І це не підлягало обговоренню.

- А якою є поведінка на перервах?

- Більшість дітей поводяться спокійно, розмовляють на цікаві теми, не сміять. Загалом, культура поведінки вища, ніж у нас.

До речі, під час уроків і навіть перерв забороняється користуватися мобільними телефонами.

- Як обладнана гімназія, в якій ти вчився?

- В гімназії приблизно сто кабінетів, три комп'ютерні класи, в кожному з яких приблизно тридцять комп'ютерів. На уроках фізики, біології та хімії ми майже кожного уроку проводили експерименти, деколи і небезпечні. Також в гімназії є актовий зал, два музичні класи, обладнані інструментами, кінокласи для показу наукових і художніх фільмів, один маленький спортзал та один великий, поділений відповідно до обладнання на три частини, а також відкритий тенісний корт.

- Чи проводилися в гімназії якісь позакласні заходи?

- Запам'яталося, як ми на один тиждень виїжджали на базу відпочинку біля озера, де проводили замальовки природи. Цілим класом на чотири дні їздили в Австрію, в Альпи, кататися на лижах. Було гарно і цікаво. А ще – екскурсії в музеї, різні конкурси, олімпіади.

- А як ти проводив свій вільний час?

- Під час навчального року найбільше вільного часу проводив за комп'ютером в Інтернеті, трохі біля телевізора, обов'язково читав книжки. Також часто бавилися на дворі, робили прогулянки в аквапарк.

На канікулах їздив на море: в Італію, в Іспанію, в Мальту, Туреччину. Ну і, звичайно ж, на Україну. Мене завжди тягне сюди, адже тут, в Україні, моє коріння, друзі, рідні, тут моя рідна школа.

- Чи відрізняються німецькі хлопці та дівчата від українських?

- Та, мабуть, ні. Вони такі ж веселі, розкуті, жартівливі, як ми всі.

РОДИЧІ

Буратіно заходить у клас, тримаючи під пахвою поліно, і весело запитує:

— Родичів викликали?

МУЗИКАЛЬНИЙ

— Ти в кого такий музикальний? В тата чи в маму?

— Ні те, ні те. В магнітофон.

ГАРАЖ

Віталік приїхав із міста в село на канікули й, побачивши, як на ніч заганяють корову, здивовано запитав:

— Це її гараж?

ТРУДЯГА

— Звідки в тебе, Петрусю, гуля на лобі? — стурбовано питає мама.

— Ми працювали сьогодні в шкільній теплиці, і я впав, — пояснює син.

— Як це в тебе вийшло?

— Та сперся на лопату й задрімав.

МОЖЕ І Я...

Ярославчик вранці виглядає у вікно і бачить, як сусід на морозі марно намагається завести свою машину.

У хлопчика раптом з'являється ідея.

— Мамо, а може, і я «не заведусь» — і не піду сьогодні до школи?

Поради щодо використання парфумів

- Найкраще користуватися парфумами перед одяганням, щоб можна було нанести улюблений аромат на велику площу поверхні шкіри. Так ви будете огорнуті цілою хмарою аромату. (Крім того, тоді на одязі не залишиться плям).

- Якщо ви хочете, щоб парфуми трималися довше, нанесіть їх на зволожену шкіру.

Парфуми не випаровуються так швидко, коли їм є за що триматися.

- Парфуми випаровуються швидше із сухої шкіри – от ще один привід використовувати зволожуючі засоби після ванни, особливо, якщо у вас сухий тип шкіри.

- Аромат піднімається, а не опускається. Якщо ви хочете відчувати запах своїх парфумів, наносьте їх не тільки за мочками вух.

- Уникайте наносити парфуми, йдучи на пляж. Вони можуть підсилити фоточутливість шкіри.

Підготувала Турчик Вікторія, 9-А клас

Цього навчального року в нашій школі збільшилася кількість учителів, відзначених за свою працю почесними державними нагородами. Так, під час святкування Дня учителя знаком «Відмінник освіти України» було нагороджено учительку початкових класів Ольгу Федорівну Чайківську.

Мал. О. КОХАНА (тема А. Василенка)

— А отой малий, мабуть, вундеркінд!
— Ні, Маріє Іванівно, то у Петренка така охорона...

Цікаві загадки

1. Що цвіте, а його цвіту ніхто ніколи не бачить.
2. За лісом-пралісом каша кипить.
3. Ходить пан по лану,
Де не стане – за ним в'яне.
4. Що над водою найвище?
5. Ішла пані вночі, погубила ключі,
Місяць бачив – не сказав,
Сонце встало – позбирало.
6. З будиночку малий гість вийде,
Ні один, ні другий раз
Більше туди не зайде.
7. – Вона червона?
- Ні, чорна.
- Чому ж вона біла?
- Тому, що зелена.
8. Дві сестри до осені зеленіють,
9. А потім одна червоніє, а одна чорніє.
10. Ішов довгов'яз, у землю ув'яз,
Із землі всіх повиганяв.
10. Стоїть верба серед села,
Розпустила пір'я у кожне подвір'я.

Добірку цікавих загадок підготував/
підготувала(?) Охен
(Відповіді дивись на стор. 9)

На конкурсі «Красуня Дрогобича – 2009», що проходив у рамках святкування Дня міста, почесний титул «Друга Віце Красуня» виборола учениця 11-В класу нашої школи, постійна учасниця всі шкільних концертів Ліля Коломито.

Колядники 11-Б класу

ФЕСТИВАЛЮ «СУРМИ ЗВИТЯГИ» - ДЕСЯТЬ РОКІВ

Уже десять років поспіль з жовтня по грудень лунають в Україні позивні фестивалю дитячої та юнацької творчості на патріотичну тематику «Сурми звитяги». І всі десять років у ньому беруть участь юні таланти нашої школи. Не став винятком і цей навчальний рік.

З великим почуттям прочитала поему поета-повстанця Марка Бослава (Михайла Дяченка) «Мати» учениця 11-В класу Роксоляна Лялюк (керівник – Ігор Качмарик). Окрасою першого туру фестивалю був і виступ нашого співочого дуету в складі Лілії Кологито та Олеси Грабовської (керівники – Андрій Пінчак та Орест Мурза). Щоправда, якість апаратури (що є проблемою відбіркових турів у місті практично кожен рік) не дозволила нашим дівчатам повністю розкрити свій талант. Та все ж це не завадило їм здобути у Дрогобичі I місце і стати уча-

сником заключного етапу фестивалю, що проходив у Палаці культури ім. Гната Хоткевича у Львові.

У номінації «Живописні, графічні композиції та плакат» III місце у I турі фестивалю виборола наша юна художниця Марта Мартишин.

А найбільше оплесків і заслужений успіх випав на долю зразкового ансамблю пісні і танцю «Калиновий цвіт» (керівники – Леся Кологито, Орест Мурза та Андрій Пінчак). Юні

танцюристи середньої вікової групи із композицією «На полонині» вибороли I-ше місце не тільки у дрогобицькому турі фестивалю, а змогли зачарувати і поважне львівське журі на чолі із народним артистом України, лауреатом Шевченківської премії композитором Мирославом

Скориком. У результаті - I-ше місце у львівському заключному турі фестивалю, який охопив виконавців практично з усіх регіонів України (від Луцька до Кривого Рогу), і можливість виступити у заключному гала-концерті «Сурми звитяги» на головній сцені Галичини – Львівській опері.

Виконавці другої школи у минулі роки неодноразово здобували призові місця в завершальних турах фестивалю. Це були і вокалісти, і учасники літературно-музичних композицій. Але досі вище II місця нам піднятися не доводилося. «Калиновий цвіт» зумів піднести мистецьку планку другої школи на найвищу першу позицію. І це закономірно. Бо коли робиш свою справу з любов'ю і творчим неспокоєм – результат не забариться. Нових тобі мистецьких вершин, «Калиновий цвіте».

Ігор Качмарик

Чергова перемога ансамблю

«Free Dance» на «Різдвяних канікулах»

25-27 грудня у місті Львові Обласним центром дитячої та юнацької творчості Галичини проводився традиційний обласний фестиваль дитячого мистецтва «Різдвяні канікули» – 2010. Вже стало традицією, що нашу школу (вже шостий раз) представляв ансамбль сучасного танцю «Free Dance». Змагалися середня та старша групи і сольо виступила Христя Кушнір (11-Б клас). На жаль, у Христини суперників не виявилось – вона була одна в цьому розряді. Непогано виглядали й наші молодші танцюристи, але призове третє місце здобула тільки старша група у складі дванадцяти дівчат. Додамо, що високоповажне журі не давало більше одного призового місця для колективу, навіть якщо він був представлений у кількох номінаціях. Причини нам невідомі, адже інформація, так би мовити, кулуарна

не журі не давало більше одного призового місця для колективу, навіть якщо він був представлений у кількох номінаціях. Причини нам невідомі, адже інформація, так би мовити, кулуарна

11 січня відбувся гала-концерт переможців, на якому гідно виступили і наші дівчата. Телевізійну версію 12 канал Львівського телебачення показує у лютому, тож слідкуйте за програмою. Вітаємо всіх учасників та переможців і бажаємо подальшої творчої наснаги та успіхів.

Йосиф Карпін,
керівник ансамблю

«Кубок Галичини» зі спортивних танців

У Львові в Палаці культури «Романтик» відбулися регіональні змагання зі спортивних танців «Кубок Галичини». Високі результати показали танцюристи Дрогобицького народного ансамблю бального танцю «Оксамит», у якому танцюють і чимало учнів нашої школи.

За словами Петра Коса, директора Народного дому імені Івана Франка, в якому, власне, й здобувають та шліфують майстерність наші танцюристи, перші місця вибороли Павло Стецьків та Настя Міллер, Василь Возняк та Андріана Грузинська. Другими стали Роман Буцько та Марія Кулина, Юрій Дерик та Марта Федюшин.

Дрогобицькі сопілкарі стали лауреатами дитячого фестивалю

Ансамбль сопілкарів Дрогобицького палацу дитячої та юнацької творчості, керівником якого є Оріся Сивохиц, удостоєний звання лауреата дитячого фестивалю «Різдвяні канікули», який щороку проводиться у Львові під час зимових канікул.

На цей фестиваль, з'їжджаються діти з усієї області і завжди демонструють неабиякі таланти. На гала-концерті, який проходив у Центрі творчості дітей та юнацтва Галичини, наші юні земляки з ансамблю сопілкарів на «відмінно» виконали музичну композицію «Щедрик», за що захоплена публіка щедро віддячила гучними аплодисментами.

Неповторним співом учасників та гостей фестивалю порадувала солістка ансамблю сопілкарів, учениця 9-В класу нашої школи Соломія Гордєєва, яка душевно виконала колядку «Спи, Ісусе, спи», а також на високому рівні продемонструвала вокально-виконавчу майстерність.

Весни розспіваної князь

Сторічню видатного українського поета **Богдана-Ігоря Антоновича** було присвячене літературно-мистецьке свято «Весни розспіваної князь», яке підготувала вчитель української мови та літератури Світлана Орестівна Тезбір. Також у проведенні свята брали участь учитель української мови та літератури Ігор Качмарик, учитель музики Андрій Пінчак та вчитель хореографії Леся Кологило.

Назвемо усіх юних акторів, які майстерно втілили на сцені ролі самого Антоновича, його вчителів, друзів, коханої, а також чудово читали Антоновичеві поезії, танцювали та виконували пісні на його вірші. Це – Тезбір Роксоляна (6-В), Самардак Юрій (6-В), Росоха Соломія (6-В), Чушак Максим (10-А), Третяк Василь (10-А), Репецька Ірина (10-А), Рахель Ольга (10-Б), Солопій Оксана (10-Б), Шуригайло Наталя (10-Б), Касперська Мар'яна (10-Б), Денека Олег (10-Б), Кологило Лілія (11-В), Кіліян Христина (11-В), Муха Богдан (11-В), Паращак Роман (11-В), Грабовська Олеся (11-В), Лялюк Роксоляна (11-В), Грузинська Андріана (11-В).

РОЗДУМИ ПРО НАБОЛІЛЕ

ЗАГУБЛЕНИЙ ЧАС

Всі ми люди, і всі робимо помилки, але дехто з нас їх виправляє, дехто хоче виправити, але вже не може (бо занадто пізно), а декому просто все одно. Та не завжди ми розуміємо і усвідомлюємо всю серйозність наших вчинків. Ми пливемо за течією, не аналізуємо, не роблячи висновків і не усвідомлюючи, наскільки ми з часом змінюємося, наскільки змінюються наші пріоритети, цінності, поведінка. І те, що колись було для нас недопустимим, стає звичними, щоденними речами. Те, що ми вважали абсолютним злом, здається вже й не таким поганим. Ми поступово опускаємося все нижче й нижче і, що найгірше, не контролюємо цього, нас ніби засмоктує вир подій.

Все починається з брехні: спочатку з маленької, а поступово все більшої і більшої – і тоді люди опиняються в ситуації, вихід з якої вже дуже важко знайти. Вже коли опиняєшся на самому дні, розумієш, скільки часу було втрачено. А скільки ще прийдеться потратити, щоб все виправити? Це і є той загублений час, який ніколи не знайдеться.

Ми можемо звинувачувати у цьому оточення, в яке ми потрапили, обставини, що так склались, але насправді винні ми самі. Можливо тому, що не були надто стійкими, що схилилися до думки інших, в той час, як могли відстоювати свою власну, не змогли протиставити своє «ні» чийомусь «так». Причини можуть бути різними, але факт залишається незмінним – У ВСІХ СВОЇХ БІДАХ ВИННІ МИ САМІ! Не потрібно нікого звинувачувати. Якщо нас хтось образив, вчинив з нами щось погане, значить ми дозволили йому це зробити. Кожна людина сама собі обирає життєвий шлях, а кожна перешкода – це лише шанс стати сильнішою, впевненішою в собі особистістю і доказати, хто чого вартий!

Час можна загубити і у випадку, коли проводимо його далеко не з тими «друзями». Хоча, як правило, ми це усвідомлюємо занадто пізно. Коли ми довірилися людині, зробили для неї все, що могли, допомагали їй у будь-якій ситуації, а та нас використала, тоді виникає велике розчарування у дружбі. Та варто пам'ятати, що не всі люди однакові, просто потрібно бути менш довірливою, більш уважнішою у виборі друзів, бо далеко не всі варті нашої уваги! А коли виникає бажання помститися, віддати тою ж монетою, пам'ятайте, що помста – це далеко не найкраще почуття, вона руйнує нас зсередини. Не завжди варто опускатися до чийогось рівня, хоча б заради того доброго, що було між вами. І хоча та фальшива дружба і є тим загубленим часом, якого уже не повернути, варто просто винести для себе урок і перегорнути цю сторінку свого життя. Попереду ще багато нового і цікавого! І не варто тратити час на помсту, адже він також може стати загубленим.

Андріана Кучер, 11-Б клас

Відповіді на загадки, розміщені на сторінці 7:

1. Папороть.
2. Мурашник.
3. Косар.
4. Очерет.
5. Роса.
6. Яйця і курчата.
7. Смородина.
8. Порічка і смородина.
9. Дощ і рослини.
10. Дорога.

Слово - Божий дар, не оскверняймо його

Магієтм слова сказаного всу
усякму нечисть можна притягти.

Ліна Костенко

Євангеліє від Йоана починається знаменитим висловом: «Споконвіку було Слово, і з Богом було Слово, і Слово було - Бог. З Богом було воно споконвіку. Усе через нього постало, і ніщо, що постало, не постало без нього» (Йоан 1:1-3).

Іван Світличний у свій час сказав:

Й тоді причиною причини -

Гримить суремно і громово

Першопочаток чину - Слово.

Таємниче і могутнє слово є великим Божим даром, вкладеним у уста людини. Воно містить у собі дух. Слово не тільки будус. Воно може зруйнувати, поранити, навіть вбити людину. Є сумна притча Ісуса Христа про сяка, у якій Він показує, як часто зусилия Бога розбиваються об людську байдужість, неготовність. Божий Сіяч засіває в наші серця Своє Слово, а людина не хоче його прийняти і зростити. І тоді приходять хитрий і лукавий диявол і краде добірне зерно. Йому ненависне слово благодаті. Він намагається замінити його таким словом, яке руйнує і вбиває. Ми щодня зустрічаємося з подібними картинками:

Браві хлопці йшли по місту...

А між ними - хвора мова,

Де на кожних п'ять слів змісту

Двадцять - погань і полова.

Не в далекій Московщині

Молодь чинить мові шкоду,

То вже в рідній Україні

Гниль-матюк пішов у моду.

Брудним сленгом, мов папуги,

Грають діти і дівчатка,

І днесь плаче від наругу

Світле чисте слово «мати».

Не дивуйтесь, що усюди

Гидь-матюк в нас править шу.

Та ж, крім темних, й владні люди

Бачать в ньому царську мову.

Відомий мовознавець-стиліст української мови, доктор філологічних наук Любов Мацько стверджує: «Мова кримінального світу - матюки, мова ГУЛАГу - не тільки роз-

хитус, а й руйнує еталон будь-якої літературної мови: української, російської... Мат - це великий гріх від Бога і великий сором від людей...»

Жаргонізм і нецензурна лексика агресивно входять у побут із кримінального світу. Ось як пояснює значення поширених сьогодні слів словник тюремного жаргону:

Тусувати - бити, скандаляти, сваритися в компанії бомжів, повій, наркоманів...

Крутий - авантюрист, рецидивіст, озброєний грабіжник.

Лох - жертва злочину.

Наїжджати - грабувати...

Брудні, лайливі слова виникли не в нашій мові, бо українська літературна мова сформована на прикладах високого стилю: на зразках літописів, оповідях про отців церкви, історичних думках, поетичних піснях... Ще в 17 столітті чужинці, що подорожували Україною писали: «У цього народу тільки чотири лайливі слова: свиня, собака, дідько, чорт». А нині?

Лайки, нецензурні слова пішли від назв демонів, сатанинської сили. У змісті кожного такого слова спостерігається руйнація. Ті, хто їх вживає, швидше старіють, часто хворіють, на їхніх рідних, близьких силуються негаряди. Матюки несуть лихо. Сучасні лихослови знічев'я накликають біду на себе та інших. Така людина сама перебуває в оточенні руйнівних сил і спрямовує їх на оточуючих.

Науковці радять: не накликай зла на близьких, на інших людей, на свою країну. Переведи увагу на щось важливіше, значніше і тоді прикрість, завдана тобі, змаліє. Порівняй свої клопоти, біду зі ще більшими чужими, поспівчувай людям, і твое горе стане меншим...

Учені різних галузей (біологи, лінгвісти, психологи) стверджують, що погані слова можуть «накликати» на здоров'я людини серйозні ускладнення - зламати нервову систему й організм в цілому. Образливі, лайливі слова роз'їдають наш організм, як іржа.

Учені Московського науково-дослідного інституту мовознавства проводили експеримент, який вивчав згубну дію лихих слів на насіння рослини арабідоксис. Роль лайливої людини виконав генератор хвиль. Емоційність лайливих слів він підсилює у 100 разів. Результат експерименту шокує. Майже все насіння загинуло від розриву ланцюжків ДНК. Несамовитий удар лайок усе-таки витримали поодинокі насіння, але рослини стали мутантами.

На жаль, матюки чують усюди: на подвір'ї, вулиці, у транспорті, з екранів телевізорів, зі сторінок газет, часописів, радіо- і телепередач. Грішити ними стала і художня література.

Від самих витокув християнської віри на праукраїнських землях християнство, почавши боротьбу з язичництвом, боролось і з матірною лайкою, яку називали «чорною». Як засвідчує історія, у Запорозькій Січі під загрозою суворого покарання канчуками було заборонено вживати нецензурні слова. Мат повсюди сприймали, як огиду Бога, осквернення благ, Ним подарованих. Львівський письменник Юрій Кирик засвідчує: «Слово «мат» має спільний корінь з іменником «мати». Саме тому, що пов'язане зі зверненням брудних слів на те, що має бути дорогим для кожної людини. Ображаючи матір, Богородицю й самого Бога, убиваєш людську душу. Звідси і пішов вислів «лягається по матері».

Як елемент обряду викликання сатани «чорний мат» використовують сатаністи на чорних месах. Власне тому, в часи більшовизму мат набув поширення як богоборчий лексикон... Вигнаний коліс із сердець вірних, він віднайшов собі місце в серцях тих, хто добровільно йшов за своїми пристрастями, тих, кого народ, незалежно від посади, звання, місця в суспільній ієрархії, назвав біблійним словом-іменем «хам».

Кожному з нас потрібно усвідомити, що таке слово. Це не просто поєднання звуків. Це - велике диво, дар Божий, котрий виділяє нас із усього навколишнього світу. Будьмо гідними звання людини, яку з любові Бог створив на образ і подобу свою.

Олександра Дешева,
вчитель християнської етики

Тижень Олімпійських ігор

Навчальний рік у спортивному житті школи розпочався з Олімпійських ігор. У цей тиждень ми провели ряд бесід на тему «Олімпійські ігри», а для сьомих класів відбулися «Ігри патріотів». Учителі фізичної культури підготували сім конкурсів. Команди скла-

далися з десяти учасників: шість хлопців і чотири дівчини. Перемогу і призи здобули учні 7-Г класу, які протягом усіх конкурсів утримували лідерство. Назвемо учасників команди-переможці: Сеньків Іван, Сокол Михайло, Рубчук Андрій, Зубаль Юрій, Леськів Богдан, Дума Віталій, Лозинська Ірина, Качмар Іванка, Береза Вікторія, Шемеляк Настя.

Моє захоплення - шахи

Я, Добош Ігор Ігорович, мені 9,5 років. Навчаюся в 4-А класі школи №2.

У свій вільний час я з братиком Добошем М.І., учнем 2-Б класу відвідуємо шахово-шашковий клуб «Софія».

За два роки навчання брали участь у шахових олімпіадах, у яких здобували призові місця. У жовтні 2009 р. я брав участь у Всеукраїнському дитячому шаховому турнірі - Б «Ні - дитячий

злочинності та наркотикам», який проходив у м.Львові. Також брав участь у турнірах у містах Новоояворівську, Городку. В м. Бориславі взяв перше місце серед учасників своєї вікової категорії.

12-13 грудня 2009 року у приміщенні Центру душпастирства молоді Самбірсько-Дрогобицької єпархії УГКЦ проходила відкрита шахова олімпіада школярів шкіл Дрогобича, Стебника, Трускавця та Борислава. У командному заліку серед команд 1-4 класів І-ше

місце виборила команда СШ№2, у складі якої були я та Олександр Малік. А в особистому заліку ми посіли відповідно третє та друге місця.

Шахи для мене відіграють важливу роль. Вони вчать логічно мислити, виробляють стійкий характер, допомагають долати труднощі.

P.S. У згаданій шаховій олімпіаді друга школа здобула призове місце і у віковій групі 5-8 класів, де третє місце виборили наш Микола Співак. Вітаємо!

СПОРТИВНА СТОРІНКА

Шкіряний м'яч

Традиційними змаганнями для учнів 5,6 та 7-их класів у вересні є турнір з футболу «Шкіряний м'яч». Наша школа постійно виставляє три команди. Старша група (7-і класи), на жаль, цього року виступила не дуже вдало, а інші команди вийшли з групи й попали у півфінал. У підсумку команда 5-их класів здобула четверте місце. Більше поталанило футболістам 6-их класів, які стали бронзовими призерами і здобули для музею спортивних трофеїв школи новий кубок. Назвемо їх поіменно: Раківський Ю., Сеньків А., Самардак Ю., Ілік М., Петрайко Н., Пікуш І., Лішнянський М., Іванішин Ю., Кришталь Р., Шеніда М. та Павлох Андрій, який визнаний кращим гравцем турніру.

Іван Фляга, вчитель фізкультури

Після фіналу команди-переможці одержали грамоти та кубки. Ось прізвища та імена наших хлопчиків, завдяки яким школа одержала черговий кубок: Фегейн А.-капітан (7-А), Копа Н.(7-А), Заверач І.(7-В), Карпінський Т. (7-Б), Сеньків І.(7-Г), Сокол М. (7-Г), Сеньків А.(6-В), Павлох А.(5-А), Раківський Н. (6-Б), Ліщинський В.(7-В), Швець А.(4 кл.), Дуб М.(4 кл.).

Кращим гравцем турніру став наш воротар Карпінський Тарас, якого нагородили грамотою.

Різдвяний кубок

Цей турнір завжди проводився у Дрогобичі в канікулярний період, але цього навчального року канікул майже не було, тому турнір був перенесений на 21-22 січня 2010 р. У змаганнях взяло участь 12 команд, які були поділені на чотири групи по три команди в кожній. Наша група: ЗОШ№10, ЗОШ№8, СШ№2. З цієї групи ми вийшли, здобувши перше місце за такими результатами ігор: ЗОШ№10 – СШ№2: 3:3, ЗОШ№8 – СШ№2: 5:1.

На наступній стадії змагань знову була група з команд: ЗОШ№1, гімназія, ЗОШ№10 і СШ№2. З гімназією ми зіграли з рахунком 3:1, СШ№2 – ЗОШ№1: 3:4. Здобули друге місце і потрапили у півфінал, де зустрілися з ЗОШ№17, яку переграла з рахунком 5:4. Це дало нам можливість зіграти у фіналі проти ЗОШ№1. Гра була напружена, ми вели у рахунку, забивши першими, але у підсумку наша команда поступилась (5:3). Можливо, позначилося те, що ми грали два матчі підряд. До того ж, у команді ЗОШ№1 хлопці на голову вищі від наших.

Шкільна спартакіада – ФУТБОЛ

Шкільна спартакіада в нашій школі традиційно розпочинається з футболу. Ми провели змагання по кубковій системі: хто з пари програв, той вибуває, а переможець зустрічається з переможцем іншої пари. Вчителі фізичної культури під час шкільної спартакіади вибирають склад команди на міські змагання з футболу. На жаль, рівень майстерності наших дітей з кожним роком все слабшає, учні мають недостатній рівень фізичного розвитку. А все через те, що не відвідують спортивні секції, не займаються своїм удосконаленням самостійно. Це й стало причиною того, що цьогоріч на чемпіонаті міста з футболу наші хлопці не спромоглися у п'яти матчах обіграти хоча б одну зі шкіл.

Щоправда, одна гра залишилася на весну (проти команди ЗОШ №8), після чого ми й підведемо підсумки виступів команди наших футболістів.

P.S. Через карантин багато ігор шкільної спартакіади будуть проведені уже в другому семестрі.

Турнір з волейболу

Так вже склалося впродовж багатьох літ, що змагання з волейболу серед учнів 9-11 класів стали традицією. Вся увага школи в такі дні зосереджена на цих спортивних змаганнях. Адже вони супроводжуються і дотепними жартами, і забавними витівками самих учасників. Звичайно, кожна команда намагається отримати перемогу, проте дух братерства, взаємодопомоги ніколи не покидає учасників.

Результати ігор ви бачите у зведеній таблиці змагань.

	9-А	9-Б	9-В	10-А	10-Б	11-А	11-Б	11-В	О	М
9-А		0:2	1:2	0:2	2:0	0:2	0:2	0:2	2	VII
9-Б	2:0		0:2	0:2	2:0	2:0	1:0	2:1	8	III
9-В	2:1	2:0		0:2	0:2	2:0	0:2	0:2	6	V
10-А	2:0	2:0	2:0		2:1	2:0	0:2	2:1	12	I
10-Б	0:2	0:2	0:2	1:2		0:2	0:2	0:2	0	VIII
11-А	2:0	0:2	0:2	0:2	0:2		2:1	2:1	6	V
11-Б	2:0	2:1	2:0	2:0	2:0	1:2		1:2	10	II
11-В	1:2	2:0	2:0	1:2	2:0	1:2	2:1		8	III

Команда 10-А класу – I місце

Команда 11-Б класу – II місце

Переможці II туру предметних олімпіад

Математика

Прізвище, ім'я учня	Клас	Місце	Вчитель, який підготував учня
Брелик Андрій	8-В	III	Романюк Віра Любомирівна
Домбровський Мар'ян	9-Б	III	Хом'якевич Віра Василівна
Зелінко Андрій	11-Б	III	Чугасва Галина Іванівна

Українська мова

Савчак Неля-Михайліна	9-А	II	Лучків Леся Василівна
Ільницька Анна-Марія	9-Б	II	Драла Любов Богданівна
Пруська Соломія	7-В	III	Процикевич Галина Львівна
Романко Олена	7-В	III	Процикевич Галина Львівна
Процикевич Ірина	8-А	III	Процикевич Галина Львівна
Роговик Марта	10-Б	III	Тезбір Світлана Орестівна

Біологія

Ортинська Катерина	8-А	I	Панькевич Лариса Іванівна
Ільницька Анна-Марія	9-Б	II	Панькевич Лариса Іванівна
Котик Богдан	10-Б	II	Кравців Галина Олександрівна
Процикевич Ірина	8-А	III	Панькевич Лариса Іванівна
Місько Віолета	8-Б	III	Михайлишин Антоніна Теодорівна

Основи економіки

Мак Ігор	10-Б	I	Буга Наталія Любомирівна
Домбровський Мар'ян	9-Б	II	Буга Наталія Любомирівна
Новікова Тетяна	11-Б	III	Буга Наталія Любомирівна

Фізика

Домбровський Мар'ян	9-Б	II	Винарчик Лідія Максимівна
Синківський Іоан	8-В	III	Бурій Андрій Романович
Критчак Віталій	8-Б	III	Бурій Андрій Романович
Зелінко Андрій	11-Б	III	Бурій Андрій Романович

Християнська етика

Броснівська Марія	8-Б	II	Фіголь Ірина Ігорівна
Шепіда Юлія	10-Б	II	Дешева Олександра Григорівна
Щурик Олена	9-А	III	Дешева Олександра Григорівна

Історія

Стецько Марта	10-Б	II	Погорела Галина Володимирівна
Синківський Іоан	8-В	III	Марушак Світлана Вікторівна

Інформатика

Козловський Максим	9-Б	II	Хлопик Роман Зіновійович
--------------------	-----	----	--------------------------

Правознавство

Городиський Богдан	9-Г	II	Угрин Уляна Василівна
Дяків Наталія	11-В	III	Угрин Уляна Василівна

Географія

Ортинська Катерина	8-А	I	Буга Наталія Любомирівна
Бейзик Роман	9-Б	I	Коваль Любов Петрівна
Леськів Анна	9-Б	II	Коваль Любов Петрівна
Колотило Лілія	11-В	II	Буга Наталія Любомирівна
Стебельська Роксолана	7-В	III	Коваль Любов Петрівна
Котик Богдан	10-Б	III	Коваль Любов Петрівна

Хімія

Роговик Марта	10-Б	III	Панчишак Галина Євстахіївна
---------------	------	-----	-----------------------------

Трудове навчання

Кривозірка Леся	11-А	II	Кулиняк Наталія Петрівна
Козловський Максим	9-Б	III	Ілик Олег Михайлович
Малинівська Анна	9-Б	III	Тиміш Надія Іванівна

Переможці II етапу X Міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика

Прізвище, ім'я та по батькові учня	Клас	Міс-це	Вчитель, який підготував учня
Михайлюк Софія Василівна	3-Б	II	Чайківська Ольга Федорівна
Іванишин Катерина Петрівна	4-А	I	Гоцій Тетяна Дмитрівна
Василюк Ростислав Богданович	5-Б	III	Драла Любов Богданівна
Романко Олена Юрївна	7-В	II	Процикевич Галина Львівна
Ільницька Анна-Марія Олегівна	9-Б	III	Драла Любов Богданівна
Роговик Марта Миколаївна	10-Б	III	Тезбір Світлана Орестівна

“Ми!” – видання Дрогобицької спеціалізованої школи І-III ступенів № 2	Адреса редакції: м. Дрогобич, вул. Козловського, 17, ЗОШ № 2, методичний кабінет (тел. 2-42-20)	Електронні адреси школи: school2@mail.lviv.ua drohobych.school2@gmail.com Телефони: 2-03-86 (директор) 2-14-34 (секретар)	Головний редактор – Ігор Качмарик Комп’ютерна верстка – Мар’ян Пашко	Наклад – 500 прим.	Видавництво «КОЛО»
---	---	--	---	--------------------	--------------------